

[Lykketoft]

figenblad af en fiks idé, der skal aflede opmærksomheden fra det, der er det lovforslags egentlige problem: man skaber oven i en excessiv administration, der i forvejen var indeholdt i forslaget, en unødigt yderligere for at lave noget, man kalder en pensionsordning alene i 1987, hvor der kan blive tale om 300.000–400.000 engangsindbetalinger på beløb mellem 51 og 1.000 kr. på pensionsordninger. I øvrigt har man fået det ud af det, at man skaber en reel lettelse for de eneste, som vi synes virkelig med rette blev ramt af dette her, nemlig folk, der har storspekuleret i køb af aktier og investeringsbeviser for lånte midler, for de får nu lov til at lade deres rentefgift blive til en pensionsordning. Det er jo rørende. Det er de få mennesker, der skal betale de virkelig store beløb, og som vi ikke har haft nogen medlidenhed med.

I øvrigt har man stillet det hele op i en utålelig bemyndigelseslov, fordi man selvfølgelig ikke har kunnet udrede alle de praktiske problemer, det indebærer fra starten af, og endelig har man for ligesom at fuldende værket lavet endnu et forligsbrud – og her er det et meget konkret, ikke bare ånden og administrationen – ved at forudsætte, at man kan indskyde fra disse særlige pensionspenge, der kommer ud af det, på kapitalpension ud over 25.000 kr. Det fremgår ganske klart af den tillægsaftale til skattereformen, der blev lavet mellem regeringen og os i november sidste år, at det ikke er fradraget, men det er det beløb, der kan indskydes, der højest kan være 25.000 kr.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg skal sige nogle få ord om lovforslag nr. L 14, som drejer sig om en ændring af markedsføringsloven.

Det drejer sig om en begrænsning af den rentefri konto, og det princip er vi enige i bør ændres. Vi er ikke tilfredse med den måde, det kører på i øjeblikket; det er en meget lang periode for rentefri konti.

Jeg skal derfor meddele, som vi har sagt i betænkningen vi vil gøre ved anden behandling, at vi stemmer for lovforslaget ved tredje behandling, og vi har jo også givet udtryk for i betænkningen, at vi støtter det ændringsforslag, som ministeren har stillet til sit eget forslag, og som jo er et resultat af hen-

vendelser fra detailhandelens organisationer. Altså vi stemmer for.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal naturligvis svare hr. Lykketoft, når det bliver min tur i talerrækken, men der er to ting, jeg gerne vil sige her i den korte bemærkning. Den ene er, at Det Radikale Venstre naturligvis har fulgt udvalgsarbejdet i skatte- og afgiftsudvalget. Fru Lone Dybkjær har været til stede måske med undtagelse af en enkelt time eller to, og jeg har siddet i forhandlinger i Skatteministeriet – det er der vel ingen der er i tvivl om. Jeg synes ærlig talt, at det er for grov en beskyldning at komme med her, når vi ikke er mere end to.

Det andet, jeg gerne vil sige, er til hr. Lykketoft. Han sagde: vi har ikke stillet noget alternativ op; det kunne ikke nytte noget. Vi har hørt meget om det, der er sket her med regeringens forslag, men vi har hørt uendelig lidt om, hvad det er, Socialdemokratiet har forestillet sig. Det eneste, der står i betænkningen, er, at man ønskede indgreb rettet mod alle långivende virksomheder. Jeg vil gerne spørge, hvad det indebærer, hvad det er for nogle långivende virksomheder, man vil gøre indgreb over for, og hvordan man vil gøre det.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skal gerne bekræfte, at Det Radikale Venstre ikke var fraværende under udvalgsbehandlingen hele tiden, men Det Radikale Venstre var fraværende under vitale passager af udvalgsarbejdet. Det beklager jeg meget, fordi det gjorde, at udvalgsarbejdet fik et noget, skal vi sige kunstigt skær – tingene foregik helt andre steder.

Men som svar på fru Aase Olesens spørgsmål om Socialdemokratiets alternativer kan jeg godt sige, at der ikke findes nogen løsning på dette her, som ikke indeholder et vist element af vilkårlighed, og vi mener, at man med færre problemer, færre vilkårligheder kunne have opfyldt de samme målsætninger om at begrænse nye privatforbrugslån – og det er jo først og fremmest det, der optager også Det Radikale Venstre – ved at lægge en afgift eller en begrænsning ind på de enkelte